

УДК 371.134:78

DOI 10.31654/2663-4902-2021-PP-2-115-122

Ростовська Ю. О.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
yuliarostovska@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-0910-117X>

**ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПЕРЕКОНАНЬ
МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ХОРЕОГРАФІЇ У ПРОЦЕСІ ОВОЛОДІННЯ
МЕТОДИКОЮ РОБОТИ З ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ**

У зв'язку із системними перетвореннями у шкільній та позашкільній освіті, пошуками нових освітніх технологій значно підвищилися вимоги до професійної підготовки майбутніх педагогів-хореографів, покликаної забезпечити усвідомлення молодими фахівцями ролі хореографічного мистецтва у системі художнього і духовного розвитку особистості, засвоєння теоретичних засад хореографічної освіти, оволодіння методикою хореографічної діяльності.

Чільне місце у професійному становленні майбутніх викладачів хореографії посідає вивчення курсу «Методика роботи з хореографічним колективом», який інтегрує психолого-педагогічні та фахові знання і уміння, необхідні для педагогічної діяльності, переводить їх у практичну площину.

У процесі становлення особистості молодого викладача хореографічних дисциплін вагоме місце посідає формування професійних переконань, які, будучи важливим структурним компонентом світогляду, визначають його ставлення до педагогічної діяльності.

Формування професійних переконань вимагає створення таких умов, які б забезпечували глибокий науковий рівень, логічну аргументацію педагогічної ідеї. Молодий фахівець має не тільки оволодіти необхідними знаннями й уміннями, а й усвідомити шлях їх набуття, оволодіти принципами та методами пізнання теорії та практики своєї педагогічної діяльності.

Важливою умовою формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії є використання у навчальному процесі освітніх технологій доведення і спростування, аргументації та критики методичних положень, які мають спрямовуватися на забезпечення професійної компетенції майбутнього педагога-хореографа; на оновлення змісту хореографічно-педагогічної освіти, коли на чільне місце мають вийти глибина і системність фахових знань, умінь та навичок, їх мобільність, гнучкість і достатність для викладання хореографії.

Переорієнтація навчального процесу на пріоритетний розвиток особистості майбутнього педагога-хореографа дозволить виявити і сформувані творчу особистість молодого фахівця, який володіє неповторною «технологією» педагогічної діяльності і здатен плідно працювати у реформованих освітніх закладах.

Ключові слова: професійні переконання, педагогічна технологія, методична підготовка.

Постановка проблеми. Практика розбудови сучасної мистецької освіти в Україні гостро поставила проблему професійної підготовки викладачів мистецьких дисциплін, зокрема хореографії, які б мали високий фаховий рівень, виявляли творчу активність, відповідальне ставлення до результатів своєї праці. Цим зумовлений значний інтерес багатьох учених до проблем педагогічної освіти, наповнення її сучасним змістом.

Ознайомлення зі станом професійної діяльності молодих випускників педагогічних вишів дає підставу говорити про значні труднощі, з якими вони стикаються при вирішенні освітніх завдань. Ці проблеми значною мірою визначаються переважанням у діях молодого педагога-хореографа шаблонів, бездумного копіювання і некритичного використання досвіду викладачів-наставників, пасивністю та інертністю професійних переконань [6, с. 15].

На сучасному етапі проблема переконань особистості викликає постійно зростаючий інтерес з боку науковців, зокрема філософів, психологів, соціологів, педагогів тощо. Одночасно із науковим інтересом зростає і суспільно-практичний до різних аспектів переконань людини в умовах інтенсивного розвитку засобів масової інформації, які виявляють величезний вплив на зміст і форму стосунків людей, на практику їх спілкування [4, с. 125].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування переконань досить багатогранна й актуальна, охоплює широке коло питань, наукове і практичне вирішення яких стало суспільною необхідністю. Тема переконань в усій своїй складності та суперечливості знаходить широке відображення у творах мистецтва; до неї постійно звертаються і практичні працівники, які безпосередньо займаються навчанням і вихованням підростаючого покоління. Так, основи професійної підготовки педагога-хореографа вивчали такі науковці, як Л. Андрощук, О. Бурла, М. Грищенко, Л. Макарова, О. Таранцева та інші дослідники.

Однак питання технології формування педагогічних переконань вивчалися зовсім мало, здебільшого опосередковано (А. Дістервег, В. Дряпіка, Д. Ніколенко, О. Олексюк, В. Павленко, Г. Падалка, О. Рудницька, Л. Рувінський, В. Сухомлинський та ін.). Тому залишається все ще не до кінця розкритим зміст педагогічних переконань майбутнього педагога-хореографа, основні шляхи та умови їх формування; залежність професійних переконань від суспільних вимог, професійних обов'язків, які постійно змінюються як у часовому, так і у соціальному вимірах.

Досвід показує, що у багатьох наукових положеннях, які підносяться студентам-хореографам на курсі «Методика роботи з хореографічним колективом», вони не можуть самостійно розібратися. Наукові істини, подані догматично, не дають змоги, наприклад, знайти зв'язок між метою і конкретними завданнями хореографічної освіти; між дидактичними принципами і їх урахуванням у конкретних ситуаціях роботи з учасниками хореографічних колективів різного віку; між загальними функціями методів навчання і їх реалізацією у реальному освітньому процесі тощо.

Отримуючи величезний обсяг знань, студент, за браком досвіду, не має змоги перевірити їх істинність. Означена проблема поки що не привернула належної уваги науковців, що і визначило **мету** даної статті – проаналізувати технологічні аспекти формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у процесі методичної підготовки.

Виклад матеріалу. У процесі становлення особистості майбутнього педагога-хореографа вагоме місце посідає формування педагогічних переконань, які, будучи важливим структурним компонентом світогляду, визначають його ставлення до професійної діяльності. Для випускника ВНЗ рівень розвитку його педагогічних переконань є показником і передумовою його готовності до педагогічної діяльності. Навчаючись у вищих навчальних закладах, майбутній викладач має не тільки оволодіти необхідними фаховими знаннями й уміннями, а й усвідомити шлях їх набуття; оволодіти принципами і методами пізнання теорії та практики своєї педагогічної діяльності.

Необхідно враховувати, що становлення професійних переконань майбутнього викладача хореографії зумовлено розвитком його особистості, яка володіє унікальним, динамічним співвідношенням ціннісних орієнтацій, естетичних і мотиваційно-вольових переживань, змістовною спрямованістю прагнень, способами засвоєння і їх реалізації в діяльності, життєвим досвідом тощо.

На нашу думку, головний шлях формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографічних дисциплін полягає у збагаченні студентів знаннями й

уміннями, значущими для їх інтелектуально-емоційного ставлення до цих знань як до істинних; виробленні стійких педагогічних поглядів, упевненості у правильності своїх думок і дій; вихованні професійних потреб, які спонукають до діяльності у відповідності зі своїми ціннісними орієнтаціями; досягненні органічної єдності знань, переконань і практичної дії.

З багатьох різних точок зору на технологію навчання прийнятними для нас є визначення її як закономірної педагогічної діяльності, яка реалізує науково обґрунтований проєкт дидактичного процесу і володіє більш високим ступенем ефективності, надійності та гарантованості результату, ніж це спостерігається при традиційних методиках навчання [3, с. 6].

Виходячи з цього, технологія формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у процесі методичної підготовки це детермінований закономірностями художнього навчання, виховання і розвитку особистості логічно упорядкований дидактичний процес засвоєння методичних знань і усвідомлення їх істинності, якому властива ефективність і надійність у досягненні визначеного результату.

Ознаками технологічного рівня методичної підготовки є:

- чітка постановка мети розвитку такої особистісної якості майбутнього педагога, як професійне переконання, з орієнтацією на досягнення визначеного результату;
- визначення умов і логіки засвоєння методичних знань;
- представлення змісту методичних знань у вигляді системи пізнавальних і практичних завдань;
- обґрунтований вибір методів і засобів формування переконань;
- мотиваційне забезпечення діяльності викладачів і студентів, побудоване на реалізації їх особистісних функцій у цьому процесі;
- можливість діагностики сформованості професійних переконань, підсумкової оцінки результатів, оперативного зворотного зв'язку.

Проте засвоєння студентами певного обсягу методичних знань не забезпечує автоматичного формування їхніх професійних переконань. Для того, щоб були засвоєні ключові поняття курсу «Методика роботи з хореографічним колективом» – хореографічне навчання, художнє виховання, художній розвиток тощо – необхідні насамперед мистецтвознавчі знання. Оволодіння узагальнюючими поняттями дає можливість пізнати мистецько-педагогічні явища в усій конкретній різноманітності [5, с. 6].

Досвід показує, що у багатьох студентів навіть при наявності знань відсутнє вміння самостійно їх використовувати для вирішення певних навчально-педагогічних завдань. Отож, на практичних заняттях з курсу методики роботи з хореографічним колективом бажано, щоб ставилися завдання й створювалися ситуації, які вимагали б відтворення отриманих знань без вираження певного до них ставлення.

Наступні завдання можуть полягати у формуванні у студентів уміння наукового аналізу й оцінки педагогічних фактів і явищ, при чому, їм потрібно буде не тільки розпізнати їх суть, але й виразити до них своє ставлення. Цієї ж мети можна досягти створенням ситуації, у якій студенти мали б виявити невідповідність між способами, які вони використовували для самостійної оцінки й очікуваними результатами.

Таким чином, у них з'являлася потреба у перегляді власного ставлення до вже засвоєних способів аналізу й оцінки педагогічних явищ, готовність до прийняття нових, більш раціональних прийомів розумової діяльності. Оволодівши умінням самостійно застосовувати методичні знання у навчально-практичній діяльності, студенти отримують можливість на власному досвіді переконатися у значущості цих знань для майбутньої професії, виробити власне ставлення до них [4, с. 24].

Відповідно до вищесказаного, професійні переконання формуються, по-перше, у такій діяльності, яка вимагає їх вияву; по-друге, у процесі активного мислення, яке починається з проблемної ситуації. Оскільки, на думку видатного психолога С. Рубінштейна, людина починає мислити тоді, коли у неї з'являється потреба щось зрозуміти, бажано поставити перед студентами такі проблемні завдання, які б вимагали актуалізації знань та їх доведення [7, с. 115].

З метою структурування методичних знань доцільно виділити теоретичні положення (ідеї) трьох рівнів узагальненості: а) одиничні, часткові ідеї (тобто основні положення конкретних тем навчальної програми), які утворюються шляхом групування фактів і понять певної теми; б) видові положення (ідеї), тобто положення вищого рівня узагальненості, які утворюються шляхом групування кількох часткових ідей; в) родові ідеї (провідні ідеї курсу), які виступають підсумком вивчення усього матеріалу курсу «Методики роботи з хореографічним колективом».

Така упорядкованість і взаємозв'язок провідних ідей і понять, обґрунтований відбір фактів, які дають можливість підвести студентів до розуміння провідних ідей курсу, розділу, теми та їх наукової інтерпретації мають велике значення для формування їх професійних переконань.

Наприклад, при розкритті теми «Суть, мета і завдання хореографічного виховання дітей» рекомендується наголосити на таких положеннях:

- успішність навчально-виховного процесу залежить передусім від його методичного забезпечення;
- методика – це складова частина педагогічної науки, яка вивчає теоретичні аспекти навчання якомусь предмету;
- методика хореографічної освіти вивчає закономірності, принципи, завдання, зміст, організацію форм і методів освітньої роботи з підростаючим поколінням;
- особливості методики хореографічної освіти визначаються специфікою хореографії як виду мистецтва і початкової дисципліни;
- метою хореографічної освіти дітей є формування хореографічної культури як невід'ємної частини їх духовної культури.

На основі означених положень сформульовано узагальнене видове положення, що метою вивчення методики роботи з хореографічним колективом є формування хореографічно-педагогічної культури майбутнього викладача хореографії, під якою розуміється здатність оперувати хореографічними знаннями й уміннями у процесі формування хореографічної культури підростаючого покоління.

Родовими положеннями, які стали підсумком осягнення сутності методики хореографічної освіти, є такі узагальнення:

- в основі методики роботи з хореографічним колективом має бути повага до неповторності й самоцінності результатів художньо-пізнавальної та художньо-творчої діяльності учасників колективу незалежно від вікової категорії;
- не може бути універсальної методики, яка була б прийнятною для усіх викладачів та керівників хореографічних колективів. Вона повинна впливати з духовної сутності особистості педагога, його бачення художньо-освітніх проблем. Неможливо зробити універсальним те, що за природою своєю одиничне, індивідуальне.

Оскільки явища об'єктивного світу знаходяться у єдності й взаємозв'язку, і не існують ізольовано, то й у змісті навчальних предметів повинні бути забезпечені тісні міжпредметні зв'язки, що відповідають об'єктивній залежності між явищами, що вивчаються, і не порушують внутрішньої логіки кожного навчального предмету.

Низка загальних методичних понять може бути засвоєна студентами тільки у результаті використання знань із суміжних наук. Йдеться про зв'язки між методикою роботи з хореографічним колективом, естетикою, мистецтвознавством, психологією, педагогікою тощо [6, с. 25].

Синтезування знань з різних галузей науки і мистецтва, особливо тих, які мають високі рівні узагальнення, має важливе значення для формування переконань. Переконання – це цілісна реальність, у якій не існує ізольованих змістовного, мотиваційного, вольового тощо компонентів. Усі змістовні утворення для свого реального існування вимагають мотиваційного підкріплення, ціннісної орієнтації, і навпаки, емоційні, мотиваційні, ціннісно-орієнтаційні утворення потребують відповідного змістовного наповнення [4, с. 245].

Тому у професійній підготовці майбутніх педагогів-хореографів принципово неможливо спочатку озброювати студентів знаннями, а вже потім формувати у них мотиваційні, ціннісні тощо орієнтації, або навпаки. Однак на певному етапі навчання

той чи інший аспект розвитку особистості майбутнього викладача може превалювати, стати домінуючим.

Цей висновок став підставою для виділення у методичній підготовці майбутніх викладачів хореографії двох стратегічних напрямків: функціонально-динамічного і змістовного.

Функціонально-динамічний напрям визначився переважанням на першому етапі функціональних характеристик навчального процесу (мотиваційних, навчальних, розвивальних, виховних, організаційних, діагностичних, контролюючих). Йдеться насамперед про педагогічні засоби і можливості реального впливу на формування особистості студентів. При цьому логіка розвитку художньо-освітнього процесу характеризувалася рухом від урахування об'єктивних і суб'єктивних можливостей його учасників до визначення змісту навчання, знаходження актуальних цілей і завдань [6, с. 25].

Мистецтво педагога полягало у тому, щоб вибірково варіювати, тактично змінювати стосовно конкретного студента поставлені цілі та завдання; виходячи з певних обставин, обирати такі засоби навчання і виховання, які з усього багатства функціональних можливостей особистості відповідали заданим цілям.

Для **змістовного напрямку**, навпаки, відправним пунктом слугували цілі і завдання хореографічної освіти, система об'єктивних вимог, які ставляться суспільством до особистості педагога. Незалежно від своїх індивідуальних особливостей і можливостей, усі студенти повинні відповідати професійним вимогам, знати і вміти ефективно працювати зі своїми вихованцями [6, с. 26].

У процесі навчання методичні знання майбутніх викладачів хореографії повинні перерости у стійкі наукові професійні переконання. Використання педагогом на заняттях з курсу «Методика роботи з хореографічним колективом» технології доведення має стимулювати формування таких переконань і одночасно виступати показником розвитку самого процесу (коли студенти самостійно роблять спробу використати засвоєне положення у якості доведення інших своїх думок).

Доведення розглядаються формальною логікою як система правил, що забезпечують виведення істинності тези з істинності аргументів. У процесі навчання доведення виконувало різні функції: засобу логічного мислення студентів; прийому активації розумової діяльності на заняттях; особливого способу організації засвоєння знань; однією із форм адекватної передачі певного змісту; дійового засобу отримання і вияву пошукових і творчих умінь тощо.

Будучи універсальним, доведення може застосовуватися при розгляді основних питань курсу, які відбивають найсуттєвіші аспекти педагогіки хореографії. Це дозволяє будувати навчальний матеріал за концентричним принципом, розгортаючи навколо стрижневої думки набуті знання, якимось чином з нею пов'язані.

У процесі формування професійних переконань доцільно використовувати три форми доведення:

- 1) використання доказів викладачем при викладі навчального матеріалу;
- 2) самостійне доведення студентів, які отримали від викладача пряму пропозицію обґрунтувати певну тезу;
- 3) постановка викладачем таких завдань, які обов'язково вимагають від студентів самостійних доведень.

Важливу роль у формуванні професійних переконань відіграють зміст і спрямованість лекцій з методики роботи з хореографічним колективом. Функція лекцій не повинна обмежуватися переказом навчального матеріалу. У них обов'язково потрібно розкривати життєве, суспільне значення проблеми, що розглядається, говорити про її методологічні та світоглядні аспекти, про зіткнення думок у боротьбі за її вирішення, про вклад у неї науки. Спосіб доказового викладу, допомагаючи засвоєнню матеріалу лекцій, прискорює прийняття й обґрунтування узагальнюючої думки, яка має стати для студентів особистісним переконанням.

Критерієм для оцінки сформованого переконання є самостійне застосування студентами узагальненої думки в якості засобу для вирішення інших методичних

питань, що виникають у зв'язку з подальшим вивченням навчального матеріалу або за обставин, спеціально створених з цією метою викладачем.

Специфікою гуманітарних наук є широке використання так званої недоказової аргументації та недостатньо спростовної критики. Оволодіння студентами логічними основами теорії аргументації та критики сприяє успішнішому засвоєнню методичних знань, підвищує ефективність навчальної діяльності [6, с. 30].

Доведення і спростування, аргументація і критика найчастіше на заняттях з «Методики роботи з дитячим хореографічним колективом» проводиться у процесі дискусії. Такий вид діалогічного методу як дискусія дає можливість поглибити зміст уже відомого студентам матеріалу, упорядкувати його, систематизувати й узагальнити, але передусім, розвинути вміння захищати свої погляди і переконання.

Оскільки перша активна педагогічна практика проводиться після вивчення значної частини курсу методики роботи з хореографічним колективом, доцільно впроваджувати у заняття дидактичні ігри. Дидактична гра є моделлю складної реальної чи гіпотетичної ситуації, обставин, спілкування, в яких студенти уявляють себе діючими особами. Дидактична мета таких ігор полягає у тому, що студенти, виходячи із особистісного досвіду, отримують нову інформацію, вчаться на основі імітаційного моделюючого підходу до заданої проблеми приймати оптимальні рішення.

На практичних заняттях курсу особливе місце займає метод ролівої гри. Він сприяє засвоєнню методичних знань і вмінь, їх практичному застосуванню, активізації творчих якостей студентів. Виконуючи певну ігрову роль, вступаючи в умовно-реальні стосунки з іншими студентами, учасники педагогічних ролівих ігор набувають досвіду пізнавальної і професійної діяльності.

Методична підготовка майбутніх викладачів хореографії неможлива без їх залучення до діяльності, наближеної до реальної, яка вимагає творчої реалізації набутих знань і вмінь та ставить їх у позицію дійової особи. Такою діяльністю є педагогічна практика, під час якої студенти удосконалюють свої знання і вміння, мають змогу практично реалізувати набуті знання у вирішенні конкретних завдань. Педагогічні ситуації, з якими студенти зустрічаються у школі, дають їм можливість переконатися в істинності набутих знань, або, навпаки, пересвідчитись в їх хибності, недостовірності, відірваності від життя.

Висновки. В умовах методологічної переорієнтації навчального процесу в освітніх закладах, активації тенденції особистісно зорієнтованого навчання та виховання дітей оновлюються і погляди на цілі, зміст, технологію педагогічної освіти. Стратегічним завданням педагогічних навчальних закладів стає підготовка викладача, здатного перетворити засвоєння свого предмета у дієвий засіб розвитку дитини.

Істотний вплив на напрям мислення і дій молодого викладача хореографії справляють професійні переконання. Вони ж і зумовлюють лінію поведінки педагога-початківця, його загальний стиль роботи, формуючи відповідні установки та визначаючи суб'єктивну готовність до педагогічної діяльності. Проблема полягає у тому, щоб за роки навчання у вищому навчальному закладі сформувати у них ці переконання, розвинути бажання працювати в обраній сфері, виробити власний творчий стиль діяльності.

Для успішного вирішення всіх поставлених проблем формування професійних переконань, під час вивчення курсу «Методики роботи з хореографічним колективом» необхідно приділяти особливу увагу розвитку у студентів мотиваційно-ціннісного ставлення до даного аспекту їх професійної підготовки і насамперед формуванню переконаності в необхідності оволодівати педагогічними знаннями, розвитку інтересу до дослідницької діяльності.

Це стане можливим лише тоді, коли студент усвідомить практичне значення цих знань, цілеспрямовано використовуватиме їх при вирішенні навчально-педагогічних завдань. Професійна підготовка буде успішною лише тоді, коли методичні і педагогічні знання набудуть для студентів особистісного смислу.

Література

1. Волобуєва О. Ф. Професійна діяльність сучасного викладача вищої школи: виклики та пріоритети: зб. наук. праць / Національна академія Державної прикордонної служби України. Серія «Психологічні та педагогічні науки». 2014. № 4 (73). С. 392–406.
2. Костюк Г. С. Избранные психологические труды. Москва: Педагогика, 1988. 304 с.
3. Нісімчук А. С., Падалка О. С., Шпак О. Г. Сучасні педагогічні технології: навч. посібн. Київ: Просвіта, 2000. 368 с.
4. Психология: словарь / под общ. ред. А. В. Петровского, М. Г. Ярошевского. 2-е изд., испр. и доп. Москва: Политиздат, 1990. 494 с.
5. Ростовський О. Я. Теоретичні основи методики викладання музичної педагогіки майбутнім учителям музики. *Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Серія «Психолого-педагогічні науки»*. Ніжин, 2003. № 3. С. 18–21.
6. Ростовська Ю. О. Формування педагогічних переконань майбутніх учителів хореографії: монографія. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2016. 106 с.
7. Рубинштейн С. Л. Проблемы общей психологии. Москва: Педагогика, 1976. 416 с.

References

1. Volobueva, O. F. (2014). Profesiina diialnist suchasnoho vykladacha vyshchoi shkoly: vyklyky ta priorytety [Professional activity of a modern high school teacher: challenges and priorities]. *Natsionalna akademiia Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy – National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine*. 4 (73). 392–406 [in Ukrainian].
2. Kostiuk, H. S. (1988). Yzbrannye psykhohohycheskye trudy [Selected psychological works]. Moskva: Pedahohyka.
3. Nisimchuk, A.S., Padalka, O.S. & Shpak, O.H. (2000). *Suchasni pedahohichni tekhnolohii* [Modern pedagogical technologies]. Kyiv: Prosvita [in Ukrainian].
4. Petrovskoho, A.V. & Yaroshevskoho, M.H. (1990). *Psykhohohyia* [Psychology]. (2d ed.). Moskva: Polytyzdat [in Russian].
5. Rostovskyi, O.Ya. (2003). Teoretychni osnovy metodyky vykladannia muzychnoi pedahohiky maibutnim uchyteliam muzyky [Theoretical bases of methods of teaching music pedagogy to future music teachers]. *Naukovi zapysky NDU im. M. Hoholia – Scientific notes of NDU named after M. Gogol*. Nizhyn. 3. 18–21 [in Ukrainian].
6. Rostovska, Yu.O. (2016). *Formuvannia pedahohichnykh perekonan maibutnikh uchyteliv khoreohrafi* [Formation of pedagogical beliefs of future teachers of choreography]. Nizhyn: NDU im. M. Hoholia [in Ukrainian].
7. Rubynshtein, S.L. (1976). *Problemy obshchei psykhohohyy* [Problems of general psychology]. Moskva: Pedahohyka.

Rostovska J.

PhD in pedagogical sciences, Department of music pedagogy and choreography
Nizhyn Mykola Gogol University
yuliarostovska@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-0910-117X>

TECHNOLOGICAL ASPECTS OF FORMATION OF PROFESSIONAL BELIEFS OF FUTURE TEACHERS OF CHOREOGRAPHY IN THE PROCESS OF MASTERING THE METHOD OF WORKING WITH THE CHOREOGRAPHIC COLLECTIVES

The tasks set for modern institutions of higher education require significant changes in the professional training of future teachers of choreographic disciplines. This is the reorientation of art and pedagogical education on the priority development of students' personality. An important place in this process is occupied by the formation of professional beliefs of future teachers, which testify to the maturity of the young person, the presence of his psychological readiness for teaching and act as a significative of the level of spiritual

development. The content of higher pedagogical education should ensure penetration into the essence of a certain pedagogical phenomenon; to strengthen the role of theoretical concepts and ideas.

Professional training of the future teacher-choreographer involves the assimilation of professional methodological knowledge and mastery of skills and abilities that will be used in future pedagogical activities. The future teacher must understand the way to acquire this knowledge and skills, to master the principles and methods of cognition of the theory and practice of their pedagogical activity.

The study of the discipline «Methods of working with choreographic team» contributes to the formation of students' professional beliefs, as it fills learning with content that provides deep insight into the essence of a particular pedagogical phenomenon, causes them to critically comprehend educational material, stimulates evaluation of choreographic art, activates their own judgments of future teachers of choreography, forms a motivational attitude to the profession, creates opportunities for independent proof of the truth of methodological provisions on the basis of general scientific and professional knowledge, evokes feelings of faith in the truth of this knowledge.

Key words: professional beliefs, pedagogical technology, methodical training.